

वा० रा०

॥१०७॥

सर्वप्राणैः सर्वबलेन महाकाष्ठानां स्थूणादीनां कटकैः समूहैः ॥ कटकटैरिति पाठः ॥ कटकटस्तंभभेदइति तीर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ मृष्टकांचनकोणानां मृष्टकांचननिर्मिताः कोणावादनदंडायासां तादृशीनां भेरीणां सहस्रमित्यर्थः ॥ आर्षः समासः ॥ ४८ ॥ शापस्य ब्रह्मशापस्य ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ पातयन् अपातयन् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

भेरिशंखमृदंगांश्च सर्वप्राणैरवादयन् ॥ निजघ्नुश्चास्य गात्राणि महाकाष्ठकटकैः ॥ ४६ ॥ मुद्गरैर्मुसलैश्चापि सर्वप्राणसमुद्यतैः ॥ तेन नादेन महतालंका सर्वा प्रपूरिता ॥ स पर्वतवना सर्वासोपिनैव प्रबुध्यते ॥ ४७ ॥ ततो भेरीसहस्रं तु युगपत्समहन्यत ॥ मृष्टकांचनकोणानां मसक्तानां समंततः ॥ ४८ ॥ एवमप्यतिनिद्रस्तु यदानैव प्रबुध्यत ॥ शापस्य वशमापन्नस्ततः क्रुद्धानि शाचराः ॥ ४९ ॥ ततः कोपसमाविष्टाः सर्वे भीमपराक्रमाः ॥ तद्रक्षो बोधयिष्यंतश्चक्रुरन्ये पराक्रमं ॥ ५० ॥ अन्ये भेरीः समाजघ्नुरन्ये च कुर्महास्वनं ॥ केशानन्ये प्रलुलुपुः कर्णानन्ये दशंति च ॥ ५१ ॥ उदकुंभशतानन्ये समसिंचंत कर्णयोः ॥ न कुंभकर्णः पस्पंदे महानिद्रावशंगतः ॥ ५२ ॥ अन्ये च बलिनस्तस्य कूटमुद्गरपाणयः ॥ मूर्ध्नि वक्षसि गात्रेषु पातयन् कूटमुद्गरान् ॥ ५३ ॥ रज्जुबंधनबद्धाभिः शतघ्नीभिश्च सर्वशः ॥ बध्यमानो महाकायो न प्राबुध्यत राक्षसः ॥ ५४ ॥ वारणानां सहस्रं च शरीरेऽस्य प्रधावितं ॥ कुंभकर्णस्तदा बुद्ध्वा स्पर्शपरमबुध्यत ॥ ५५ ॥ स पात्यमानैर्गिरिशृंगवक्षैरचितं यस्तान्विपुलान् ग्रहारां ॥ निद्राक्षयात् क्षुद्रयपीडितश्च विजृंभमाणः सहस्रोत्पपात ॥ ५६ ॥ स नागभोगाचलशृंगकल्पो विक्षिप्य बाहू जितवज्रसारौ ॥ विवृत्य वक्रं वडवामुखाभं निशाचरोऽसौ विकृतं जजृंभे ॥ ५७ ॥ तस्य जाजृंभमाणस्य वक्रं पातालसन्निभं ॥ ददृशे मेरुशृंगाग्रे दिवाकरद्वोदितः ॥ ५८ ॥ स जृंभमाणो तिबलः प्रबुद्धस्तु निशाचरः ॥ निश्वासश्चास्य संजज्ञे पर्वतादिषमा रुतः ॥ ५९ ॥

परं स्पर्शं स्पर्शनं ज्ञानं प्राप्या बुध्यत ॥ ५५ ॥ उक्तार्थानुवादः स पात्यमानैरिति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ जाजृंभमाणस्य पुनः पुनर्जृंभां कुर्वतः ॥ वक्रमंतः पातालसन्निभं ददृशे ॥ उपरितु मेरुशृंगाग्रे उदितो दिवाकरद्वददृशे महाशरीरस्थत्वात् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

यु० कां०

॥१०७॥